

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 107/17
Люксембург, 19 октомври 2017 г.

Решение по дело C-65/16
Istanbul Lojistik Ltd/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Унгарският данък върху пътните превозни средства е несъвместим със Споразумението за асоцииране ЕИО-Турция

*Действително този данък представлява такса с равностоен ефект на мито, чието
налагане е забранено с това споразумение*

Istanbul Lojistik е търговско дружество, което извършва автомобилни превози от Турция до ЕС. През март 2015 г. унгарските данъчни органи констатираха, че не е заплатен унгарският данък върху пътните превозни средства за един от товарните автомобили на дружеството, превозващо текстил от Турция за Германия.

Впоследствие, унгарските органи разпореждат на Istanbul Lojistik да плати въпросния данък в размер на 60 000 HUF (около 200 EUR) и налагат на дружеството и глоби в размер на 600 000 HUF (около 2000 EUR). При това положение Istanbul Lojistik подава жалба срещу решенията на тези органи пред Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Съд по административни и трудови спорове, Сегед, Унгария). Дружеството изтъква, по-специално, че въпросният данък представлява такса с равностоен на мито ефект, чието налагане по отношение на търговията на стоки между ЕС и Турция е забранено с Решение № 1/95 на Съвета за асоцииране ЕС-Турция¹ за прилагане на разпоредбите на Споразумението за асоцииране ЕИО-Турция² за осъществяване на последната фаза на митническия съюз.

Унгарската юрисдикция иска от Съда да установи дали спорният данък е съвместим с посоченото по-горе решение.

В своето постановено днес решение Съдът най-напред напомня, че съгласно това решение се премахват митата и таксите с равностоен ефект между ЕС и Турция. В това отношение Съдът уточнява, че правилата на това решение трябва да се тълкуват в съответствие с практиката на Съда по разпоредбите на ДФЕС относно свободното движение на стоки.

Следователно Съдът подчертава, че независимо от наименованието, начина му на събиране и размера му всеки едностранно наложен паричен налог, с който се облагат стоките, преминаващи граница, и който не е мито в прекия смисъл на това понятие, представлява такса с равностоен ефект.

По-нататък Съдът посочва, че такса, чийто правопораждащ факт е транспортът на стоки и която се събира не върху стоките в това им качество, а върху определена необходима дейност, свързана с тези стоки също може да бъде подчинена на изискванията, произтичащи от принципа за свободно движение на стоки. В този контекст Съдът констатира, че размерът на таксата зависи от критерии, свързани по-специално с количеството на транспортираните стоки, както и с местоназначението им. Ето защо Съдът

¹ Решение № 1/95 на Съвета за асоцииране ЕО—Турция от 22 декември 1995 година за осъществяване на последната фаза на митническия съюз (ОВ L 35, 1996 г., стр. 1).

² Споразумение за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, подписано на 12 септември 1963 г. в Анкара от Република Турция, от една страна, и от държавите — членки на ЕИО и на Общността, от друга, и сключено, одобрено и утвърдено от името на последната с Решение 64/732/ЕИО на Съвета от 23 декември 1963 г. (ОВ 217, 1964 г., стр. 3685; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 69, стр. 3).

приема, че макар спорният данък да не се събира за стоките в това им качество, с него се облагат стоки, транспортирани с превозно средство, регистрирано в Турция при преминаването на унгарската граница.

При тези условия Съдът постановява, че спорният данък, с който едностранно се облагат стоки, поради факта че преминават граница представлява такса с равностоен ефект на мито по смисъла на Решение № 1/95 на Съвета за асоцииране и следователно е несъвместим с това решение.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106